

ПРОСТОДУШНИЯТ БАНГО ИНДОНЕЗИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Лина Бакалова, 2016

chitanka.info

В едно село живеел момък на име Банго. Той бил едър и силен и не бил мързелив, само един недостатък имал — бил наивен и доверчив до глупост. Каквото и да му кажат да направи, изпълнявал го, без да се замисли. Зевзеците от селото го били взели на майтап, лоши хора го биели, карали го да върши тежка работа, за която често не му плащали нищо, а той все се усмихвал и не се сърдел на никого. Понеже бил сирак и нямал дом, Банго спял в една изоставена колиба накрая на селото и доста често си лягал гладен. А с празен стомах трудно се заспива и той лежал с часове и гледал звездите през дупките на покрива.

Една нощ в колибата се вмъкнали двама крадци, за да обсъдят как да оберат дома на един по-заможен стопанин, който живеел в този край на селото. Те не забелязали Банго, който лежал в ъгъла, завит със стари чували, и през цялото време си мълчал, тъй като от опит знаел, че нищо хубаво не го чака, ако се обади. Крадците не можели да се споразумеят кой да влезе в къщата да краде и кой да чака отвън, скарали се и започнали да се бият. Както се биели в тъмното, по едно време се натъкнали на Банго. Като разбрали, че в колибата има още някой, двамата забравили кавгата си и дружно се нахвърлили върху нещастника, който чул всичко и можел да ги издаде. Банго ги замолил да спрат и им обещал да изпълни всичко, каквото поискат от него, само да не го бият.

— Добре тогава — казали крадците, — ще дойдеш с нас и ще влезеш в къщата да крадеш, а ние ще пазим отвън да не дойде някой.

Отишли тримата до къщата. Крадците видели, че наоколо е тъмно и няма никой, отворили вратата и казали на Банго да влиза.

— Добре — отвърнал той, — само ми кажете какво да взема от къщата?

— Гледай да вземеш неща, които тежат повече — заръчали му те, като си мислели, че най-тежки са торбите с пари.

Банго се промъкнал в тъмното и още в преддверието напипал един голям камък, с който стопаните подпирали вратата през деня, за да не влиза добитъка. Той едва го повдигнал, видял, че е много тежък, засмял се радостно и го понесъл навън.

— Защо си домъкнал този камък, глупако? — зашепнали ядосано крадците. — Връщай се веднага, влез по-навътре в къщата и търси

торби с едни бели неща, дето блестят на месечината — така му описали сребърните монети, каквито Банго никога не бил виждал.

Върнал се той, тръгнал по коридора и влязъл в някакъв килер. А там имало кошове с птича перушина и тъй като белите пера блестели под лунния светлик, влизащ през малкото прозорче, той нарамил най-големия кош и бързо го отнесъл на крадците. Те, разярени, хвърлили коша по него, облаци пух и перушина полетели от коша и засипали тримата, влезли в очите, носа и устата им. Отчаяни, крадците решили да опитат за последен път. Сега те дали най-подробни указания на Банго: да върви право по коридора до дъното, там да влезе в голямата стая и да търси малки кръгли неща, които блещукат в жълто-червено, това са жълтици. Като намери жълтиците, да ги донесе всичките наведнъж, нито една да не остави. Банго обещал този път да следва всичко най-точно и влязъл в голямата стая. А там в ъгъла било огнището и сред пепелта тук-таме проблясвал с жълто-червеникав зрак по някой незагаснал въглен.

— Този път няма да сбъркам — казал си Банго, навел се и започнал да събира въглените в полите на дрехата си, като внимавал да не остави нито един. После ги понесъл предпазливо, като държал с две ръце дрехата вдигната, но въглените прогорили плата и започнали един след друг да падат през дупките. Банго се разтревожил, че не може да опази жълтиците, и всеки път, като паднел някой въглен, той силно възкликвал:

— И тази падна!

От виковете му се събудили стопаните, дотичали, хванали го и го попитали:

— Какво правиш тук?

— Крада — отвърнал Банго. — Пуснете ме да занеса тези жълтици на другарите си, че ме чакат вън — и той им показал въглените.

Стопаните разбрали каква е работата, извикали на помощ съседите си и всички се втурнали след крадците. Хванали ги лесно, защото дори и в тъмното си личало как са целите покрити с перушина.

А простодушния Банго взели да им помага за добитъка и му дали подслон и храна, за да не се налага повече да краде.

Индонезийска маска, Илюстрация: Benviewiklerim. Indonesian art

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.